

1976 Aşk Caba İster

– Herstory · 12 Ocak 2023

"Günebakanları ot basmış; köygöçürenler, sirkenler her yeri kaplamış; onları çapalamak lazım. Öğleden sonra gidelim tarlaya o işlere bakalım" dedi annesi

Tarla, köyden uzakta, ormanda açma bir yerd, Etrafı yüksek meşe ağaçları ile çevriliydi. Bir de tarlanın ortasında büyük bir meşe ağacı vardı, onun dibini ekmiyorlardı. Orayı, gölgelik yemek yeme, çay içme alanı olarak kullanıyorlardı.

Eşekle getirdikleri heybeyi ve semaveri Gonca aldı, gölgelik meşenin dibine koydu. Annesi de eşeği günebakanlara erişemeyecek şekilde ormandaki meşeye bağladı. İyi burası güzel otlu, burada karnını doyurur diye düşündü.

Gonca ve annesi işe koyuldular, gerçekten sirken otu her yeri basmıştı. "Anne biz bilmiyoruz, Elazığ'dan gelen öğretmenin annesi, bu sirken otlarından yemek yapıyor. Biz bu sirkenleri yessek, bizim hiç çalışmamıza gerek kalmaz. Baksana ne kadar çoklar "

"Kızım lafı etmeyi bırak, işine bak. Bu günebakanlardan da yağ oluyor biliyor musun. Ne kakar çok çekirdek çıkarsa, bu kışın o kadar çık paramız olur. Onun içinde güzel çapalayalım, güzel çiçek açsınlar ve büyük tablalar olsun" dedi.

O arada eşeğin sesi duyulur, köye doğru kaçmaktadır. Annesi "Koş şu eşeği yakala", sonra "Dur ben gideyim" der. Annesi eşeğin peşinden gider.

Gonca çapalamaya devam eder, bir süre sonra bir ıslık sesi duyar orman tarafından. O yöne doğru bakar, Paveli görür ağaçlar arasında. Pavel eliyle gelmesini işaret eder.

Ormanın hemen yanında dere vardır, el ele dereye inerler.

Giderlerken Pavel anlatır:

"Sizin tarlaya çapaya gideceğinizi duydum, ben de hemen ahıra gittim. Hayvanlardan üvez sinekleri topladım onları kibrit kutusu koydum. Bilirsin o sinekler eşekleri nasıl ısırır. Onlarla geldim buraya, evet hepsini eşeğinizin üzerine boşalttım.

Bana sadece yuları çözmek kaldı. Gonca güldü ve Pavelin yanağına bir öpücük kondurdu " Çaban güzel" dedi

Eşek kaçınca ya sen gidecektin ya da annen. Annenin gitmesi iyi oldu. Buraya geldik,

Gökyüzü deresine geldiler, yamaçları sık ağaçlık ve kenarlar o kadar dik yükseliyordu ki, sizi ancak gökyüzünden bakanalar görebilirdi. İçinden küçük bir çay akıyordu, kenarlarında küçük düzlükler vardı. Bir çimenliğe oturdular, ayaklarını suya soktular. Çimenlik; loliumlar, üçgüller ve papatyalarla bezenmişti.

Gonca, papatyalar dan fal baktı; seviyor, sermiyor diye sayarken sevmiyor çıktı. O zaman, şöyle bir Pavele baktı Pavel de ellerini açtı ve göğe baktı "Tanrı şahidimdir ki seni seviyorum. Bak yukarıya sadece o görebilir bizim sevgimizi; zaten kulları görmesin" dedi.

Sonradan seviyor çıkana kadar papatya falına devam ettiler. Çok güzel vakit geçirmişlerdi, ama devamının da güzel olması için Goncanın işine dönmesi lazımdı. Pavel ve Gonca ele ele ormanlardan

tarlaya döndüler, Pavel tarlaya çıkmadı, ormandan sevdiğinin yürüyüşünü izledi, mutluydu. Gonca, sevinçle işine koyuldu, hiç yorulmadan çalıştı. Annesi gelene kadar çapalamayı bitirmişti. Annesi eşekle döndü "Aferin benim kızıma hiç kaytarmamış, hem de çok güzel çapalamış, artık günebakanlarımız bir kaç güne çok güzel çiçek açarlar" dedi Gonca, kendi kendine gülümsedi, mutluydu onun gönlünün çiçekleri şimdiden açmıştı.